

Borián Elréd

Belső tó

Mit üzenhet neked ez a vulkán szülte,
szélfúttá kis öccse a Balatonnak?
Látom, közel a gejzirkúpos Aranyház,
amott legelnek a szürke szarvasmarhák.
Az aszályos idő előhozott középen egy szigetet.
A tó, a belső fodros hullámokat hoz. Rég volt.
Unokatestvérem tizenkilenc sem volt,
bottal, csontsoványan lépkedett, hogy lássa a tavat,
az eget és a tornyokat, mielőtt végleg elmegy.
Római őrtorony vigyáz ránk, Árpád-kori vár
kövei kérdezik: kései hun vitézek laktak erre tán?
Ős levendulás, micsoda gyökerek.
Doberdó és Szibéria, nagyapáim ifjúkora.
Fenn az avar földsánc. Micsoda látvány tárul onnan!
Balról a Balaton, a Belső-tó, az Attila domb,
az ős-Tihany, a nádasban bolyongó Külső-tó.
Távolabb megmaradt remetebárányok,
miután 1954-ben a többi beomlott.
Kijevből jöttek a remeték, imádkoztak, hogy legyen egység,
a béke királya szüntessen minden vérengzést.
1956-ban apámat falhoz állították, az egyik orosz mondta:
hagyjátok a fehér köpenyest. A fegyvereket összegyűjtöt,
elvtársukat lelőtték. Nem értették egymás nyelvét.
Kiszáradt a Ciprián-forrás, nincs már tihanyi visszhang.
A füredi kikötőben vitorlások sorakoznak, sokasodnak.
De szívesen meghívnám ide, a Kotyogósba,
az örök ifjú Csokonai Vitéz Mihályt,
leültetném, kávéval kínálnám. Így szólnék hozzá:
– Mily éles elmével fürkészted a túlvilágot, mit mond a filozófia,
az Isten szava, mikor utoljára hosszan szóltál egy sírnál!
Vajon van-e ott szó, honnan nem tér vissza utazó?
Hallgatnálak, és magamhoz ölelném csikóbőrös kulacsod. –
Danika minap erre járt, az ürgelyukba belemászkaált,

BORIÁN ELRÉD (1962) bencés szerzetes, tanár.

elesett, várta a gyógyító puszikát, boldog beteg,
a réten elnyúlhat, ez a világon a legjobb ágy.
Egy debreceni kislány is hajdan erre járt, ajándékra várt
mint szülinapos. És megkapta tündér szüleitől
a ködben úszó, kéttornyú Tihanyt.
Egy fiúval találkozott. Odaadott neki egy kecskekörömöt,
és elárulta titkát. Szülinapra megkapta álmát: Tihanyt.
A fiú ránézett, és kimondta ítéletét: ez a lány hülye.
Jól megdobta azzal, amit tőle kapott.
Sok évvel később téli tengerparton megszólalt
a felnőtt asszonyban halott apja bariton hangja:
„Hol van a tenger, Dolha?
Ahol hiszed...”
Vajon te hiszed?
Van-e tónak, tengernek otthona?
Írd csak le magadnak, mit mond az a belső tó,
hogy magad legyél magadnak varázsló.

Fehérnek lenni

Fények pásztázzák az utat.
Egy kis egér bújik elő,
majd gyorsan vissza.
Nem akar bűnhődni.
Szürke, de ő is fehér
szeretne lenni.

2022

Vad hullámokon
Tükröződik a nyírfa.

Vér és aszály.